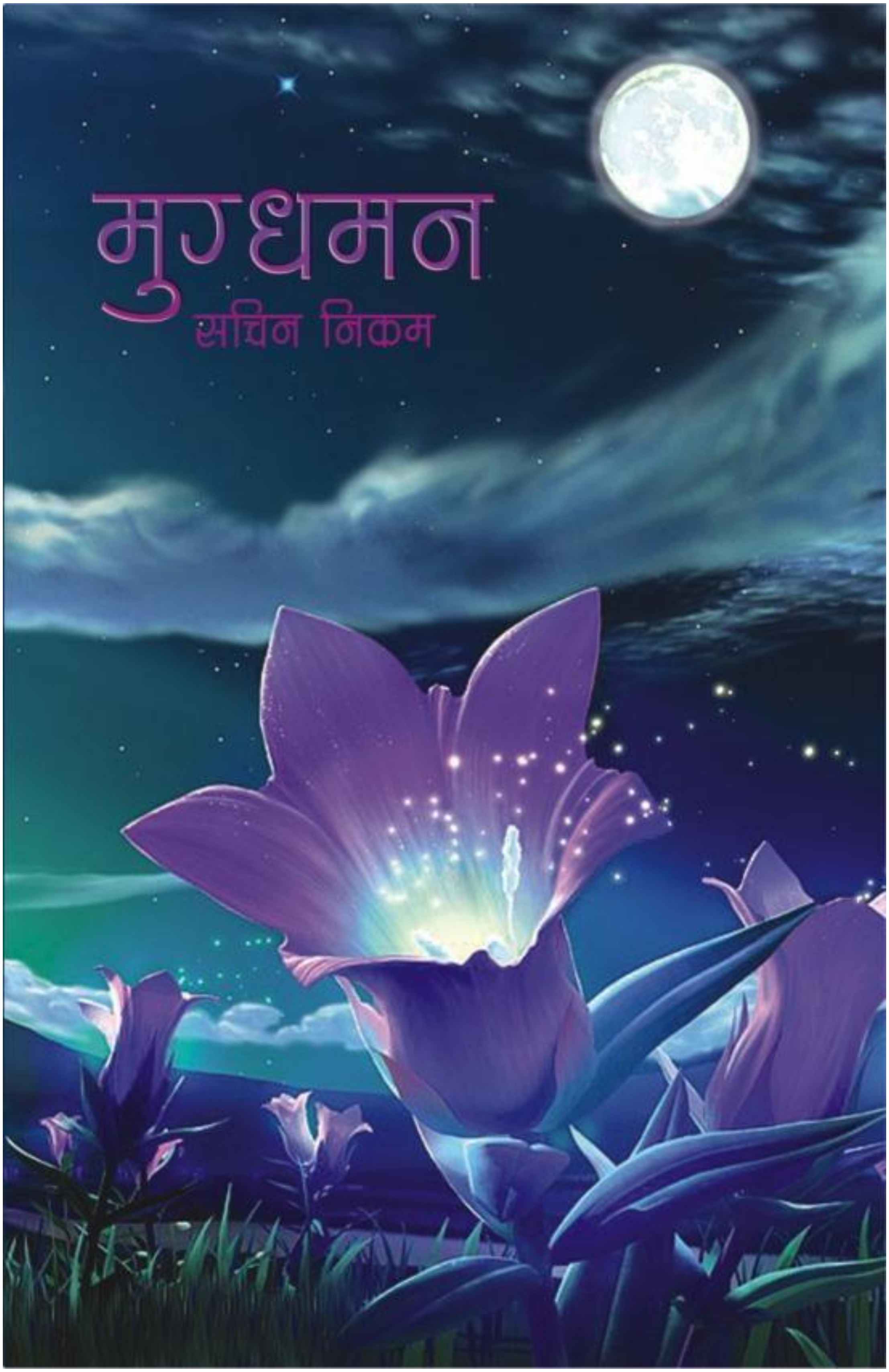
मुग्धमन
सचिन निकम

मुग्धमन

© सर्व हक्क सुरक्षित

रचनाः सचिन कृष्णा निकम

बी - 706 मॉन्ट वर्ट ग्रॅंड

पाषाण, सुस रोड

पुणे - 411021

मोबाईल ः 9890016825

email: sachinikam@gmail.com

मनोगत

"मुक्तस्पंदन" च्या सुयशानंतर आणि रसिकांच्या भरभरून प्रतिसादाने पुढचे पाऊल टाकताना आत्मविश्वास तर वाढलाच होता पण त्याचबरोबर काहीतरी नवीन करण्याची जिद्द निर्माण झाली .

माझ्या कविता मला पावसासारख्या भासतात . मोकळया नभात जसे कुठुनतरी काळे ढग जमतात आणि त्यांना गार वारे लागले की धो धो बरसतात आणि बरसायला लागले की मग काही खरे नसते . हातातली सगळी कामे खोळंबून ढग रिकामे होईपर्यंत एका नव्या विश्वात वावरावे असे वाटते .

काही वेळा त्या वळवाच्या तर काही वेळा श्रावणाच्या रिमझिम धारा . काही वेळा चातक तहानलेला असतो आणि वर नभाकडे आस लावून बघतो पण नभ मात्र दाटतच नाहीत .

प्रत्येक मूडची एक वेगळीच मजा असते ती आपण अनुभवत असताना अधीर होऊ नये असे मला वाटते . वेगवेगळे मूड नसते तर आयुष्य किती कंटाळवाने असते होय ना .

रिमझिम रिमझिम सरी सरसरल्या

चिंब चिंब अंग भिजवून गेल्या

डोळे मिटूनि चेहऱ्यावर झेलल्या

पसरूनि हात गिरक्या घेतल्या

न राहिले भान कसलेच मजला

वेचले ओंजळीत सारे आनंदक्षण

मलाही न कळले कसे जाहले असे **"मुग्धमन"** .

श्री . कुणाल हजेरी यांनी माझ्या कविता प्रकाशनाची आणि वितरनाचे धाडस केले . ह्या निमित्ताने त्यांचे विशेष आभार .

अर्पणपत्रिका

आदरणीय आजी आजोबा आणि आई बापू
ज्यांनी माझ्यावर सुसंस्कार केले आणि भरभरून प्रेम केले .

प्रिय पत्नी सौ . ममता हिने वळोवेळी प्रात्साहन दिले
आणि माझ्या कवितांवरही तितकेच प्रेम केले .

अणुक्रमणिका

1 . विष्णुमहिमा

2 . क्रोध म्हणजे जणू मृत्युचा शोध

3 . मनमित्र

4 . मुक्तस्पंदन

5 . ओंजळीत चंद्रमा ही कोजागिरी पौर्णिमा

6 . चंद्रमा नभी आणि ती जवळ उभी

7 . मधुरमिलन

8 . प्रेमासाठी काहीही...

9 . माझ्यासंग लगीन करशील का?

10 . पाव्हणी कोण ती?

11 . येना राजसा

12 . विरहवास

13 . का कुठुन दाटले घन?

14 . अश्रूझरा

15 . घे उड्डाण!

16 . जल्लोष

17 . मूकस्पंदने

18 . ऊठ ऊठ रे मर्द मराठ्या

19 . पंचवीशीतला वयोवृद्ध

20 . ...एकाच माळेचे मंत्री

21 . घेऊनि सरी आली परी

22 . अंगाईगीत

23 . उन्हाळयाची सुट्टी

24 . मलाबी फॉरेन दाखवा (लावणी)

25 . आमची मुंबई

26 . आजमाके तो देख

27. My Mind

28 . तिने केल प्रेम

29 . ऐसी होगी वो

30 . परी की काय जणू

1 . विष्णुमहिमा

4 डिसेंबर 2010

सहस्त्र तुझी नामे देवा वैकुंठ तुझे धाम

अनंत तुझी रूपे देवा अचिंत्य तुझे काम

तूच पुराणपुरूष करिशी प्रकृतीचा आदि मध्य अंत

तूच वेदांत घेशी अवतार उद्धारशी साधुसंत

धर्माच्या संस्थापनेला भक्तांच्या रक्षणाला

धावशी भूमंडळी तू प्रत्येक युगायुगाला

मत्स्य कूर्म वराह बनला पृथ्वी तारायला

नरसिंह वामन परशुराम प्रकटला अहंकार मारायला

राम कृष्ण बुद्ध जन्मला तत्वज्ञान सांगायला

कलियुगे श्वेताश्वरूढ कलकी दुष्टदुर्जन पांगायला

घनश्याम वनमाळी तू रमशी वृंदावनी - द्वारका

त्रिवार नमन तुला हे ब्रह्मांडनायका

शंख पांचजन्य नि चक्रसुदर्शन

गदा कौमोदिकी नि कमलपुष्प, चतुर्भुज धारका

तूच परमात्मा, भगवंत तूच न कोणी ईह तुझ्यासारखा

रमणीय रमणीय सागर क्षीर

शेषभुजंग शय्या त्यावर स्थिर

प्रसन प्रसन्न मुख तेजस्वी
सोबती सेवामग्न श्री लक्ष्मी देवी
मधुर मधुर रूप मनोहर
गरूड विहंग वाहन तत्पर
सुंदर सुंदर रचशी ब्रह्मांडे
अवघ्या श्वसनाने पद्मनाभा

जानशी सर्वजीवांचे हाल तूच सर्वज्ञानेश्वर
मनोहारी सुरूप तुझे तूच सर्वसुंदर
चक्रगदा आयुधे हाती तूच सर्वशक्तीमान
वलय तेजस्वी युक्तीपूर्ण तूच सर्ववीर्यवान
त्रैलोक्यस्वामी परंतप तूच सर्वबलवान
भासे उणीवशून्य सारे तूच सर्वऐश्वर्यसंपन्न

2 .क्रोध म्हणजे जणू मृत्युचा शोध

28 ऑक्टोबर 2010

क्रोधात् भवति सम्मोहः सम्मोहात् स्मृतीविभ्रमः

स्मृतीभ्रशांत् बुदि्धनाशो बुदि्धनाशात् प्रणश्यति

भगवद्गीता 2 . 63

नको राग अति करे मनाची भ्रमंती

होता मनाची भ्रमंती क्षण सारे भुलती

भुलता क्षण सारे लोप पावते स्मृती

पावता लोप स्मृती वळते विनाशाकडे मती

वळता मती विनाशे येते जीवावर आपत्ती

ओढवते अशी स्थिती होते संपूर्ण दुर्गती

तुटतात सारी नातीगोती होते -हास धनसंपत्ती

लागत नाही कुठे रती विझतात उत्कर्षाच्या वाती

म्हणून जयाला असेल करावयाची प्रगती

तयाने आवरावा आधि राग अति .

निर्मळ निवळलेले मन होते गढूळ

पडता तयात क्रोधाचा ढेकूळ

विस्कटती सारे आनंदतरंग, होतो गलित सारा मोद

सकलजनी जानावा गीतेचा बोध

क्रोध म्हणजे जणू मृत्युचा शोध

आडवा जर आला राग करावा त्वरित त्याचा त्याग

क्रोध म्हणजे यशाच्या राजमार्गावरील गतीरोध

क्रोध म्हणजे जणू विकाळ मृत्युचा शोध .

3 . मनमित्र

26 सप्टेंबर 2010

आयुष्याच्या वाटेला वळणे अन् चढऊतार

कोण यईल सोबतीला बनेल सुखदुःखाचा जोडीदार

ठेवील हिशोब क्षणाक्षणांचा देईल जीवनाला आकार

ऊसळेल चैतन्य रोमरोमांत छेडील विलक्षण झंकार

समजने विकट ह्याला द्यावा सोडून अट्टाहास

नको वैर कदापि बनावे मित्र खास

गट्टी करून ह्याच्याशी व्हावे जितेंद्रिय न दास

सुटता नियंत्रण ह्याचे होती भलते सलते आभास

जमेल राहणे पाण्यात झाल्यावर दोस्त मीन

येईल आनंद जगण्यात झाल्यावर दोस्त मन

सोसाटला वारा अंगवस्त्र उडाले

झुडुपावर बोरीच्या अडकले

घाई केली तर रूततील काटे

ओढले कसेही तर सगळेच फाटे

हळुवार चहुबाजुंनी अलगद उचलुनि

घ्यावे जवळ गोडीने सारे कंटक काढुनि

ल्यावे परत झटकुनि अस्से घट्ट बांधुनि

राखेल लज्जा तेचि घेईल भावडे सावरूनि

रमतो मिलिंद फुलाफुलांवर

भ्रमते. मन चंचल क्षणाक्षणांवर

मन म्हणजे खुशाल चेंडू

कधी सुगंधी गुलाव

कधी केशरी झेंडू

कधी खुलते जसा मयूरपिसारा

कधी झुलते लाटा सागरकिनारा

कधी वाट चुकलेले वासरू

कधी उंच उडणारे पाखरू

कधी हट्टी रूसलेले लेकरू

कधी ताली नाचणारे घुंगरू

सांजसकाळ संगे ह्याच्या साधतो मी सुसंवाद

आंबट गोड तिखट क्षणांचा अनुभवतो आस्वाद

कृष्णधवल आयुष्याचे रंगले पूर्ण चित्र

मन जेव्हा माझे झाले माझे परम्मित्र .

४ . मुक्तस्पंदने

29 सप्टेंबर 2010

आयष्याच्या वाटेवर आयुष्य काय ते जगायला

भविष्याची चिंता सोडून दिलखुलास वागडायला

काहीतरी करायचय नवं झुगारून सारी बंधने

एका स्वरात गंफुदे अपुली मुक्तस्पंदने

फुंकुनि चिंता वाऱ्यावरी करू जोमाने सराव

जिंकायाचा आहे आता आपल्याला हा डाव

पाषाणालाही येते देवपण सोसता टाकेचे घाव

अचिंत्यशक्ती दडलीय तुझ्यात असुदे तुला ठाव

उगवत्या सूर्यालाच करती जनमानस वंदने

एका स्वरात गंफुदे अपुली मुक्तस्पंदने

मोद नवा कणांत मुरला हर्ष नवा क्षणांत विरला

धनतरंग क्षितिजावर पसरले नवचैतन्य दिशांत विखुरले

नाही आता भय कसले चल वेचूया क्षण मंतरले

घेता हाती हात तुझा काळीज कसे गहिवरले

मंत्रमुग्ध एकमेकांत होऊनि नाचूया आनंदाने

एका स्वरात गंफुदे अपुली मुक्तस्पंदने

5 . ओंजळीत चंद्रमा ही कोजागिरी पौर्णिमा

26 ऑक्टोबर 2010

ओंजळीत चंद्रमा न्याहळू किती प्रियतमा

उमटली क्षीरसागरी पूर्ण चंद्राची प्रतिमा

तुषार पीयुषांचे उधळले धरणीवर

रंगरूप नवेनवे आला सृष्टीला बहर

पाहिला मी अवर्णनीय महिमा

बंध प्रीतीचे जुळवाया आली कोजागीरी पौर्णिमा

ओंजळीत चंद्रमा न्याहळू किती प्रियतमा

चंदनाहून शीतल सुमनांहून कोमल

सुरूप तुझे मनात भरले जागवून निराळी हलचल

झुळुक गार सुटली हिमवृष्टीच जणू भासली

जाहला अपूर्व करिष्मा

बंध प्रीतीचे जुळवाया आली कोजागीरी पौर्णिमा

ओंजळीत चंद्रमा न्याहळू किती प्रियतमा

निशिगंध दरवळला घेऊनि सुगंध प्रीतीचा

तळहातावरचा अजुनि रंगला ओला रंग मेंदीचा

दुग्धशर्करा योग आजचा नि नभी चंद्रमा

राजहंस युगुल, दोघे मिळुनि साजरी कोजागिरी पौर्णिमा .

6 . चंद्रमा नभी आणि ती जवळ उभी

20 ऑक्टोबर 2010

चंद्रमा नभी आणि ती जवळ उभी

तरंगला निःश्वास हलका हलका पाहुनि तिची छबी

झुळुक गार गार अशी झोंबली कशी

हेलकावले मन नौका लाटांवर जशी

चंद्रमा नभी आणि ती जवळ उभी

आवेगली मंदधुंद स्पंदने

साकारली स्वप्ने, वरदा सुरभि

उमटली हृदयात प्रतिमा तिचीच फक्त

वेभान प्रेम माझे कसे करू शव्दांत व्यक्त

चंद्रमा नभी आणि ती जवळ उभी

पाजळले शीतामृत शशीचे आली काळजात भरती

झंकारले प्रणयसुर प्रीतीच्या आरंभी

बरसल्या प्रीतधारा भिजले सर्वांग चिंब

पाहिले तिच्या डोळयांत मी माझेच प्रतिविंब

7 . मधुरमिलन

16 ऑगस्ट 2010

(ती श्रृंगार करत असते त्याला भेटण्यासाठीआणि स्वतःला आरशात न्याहाळून गुणगुणते)

तीः हंऽऽऽ मंऽऽऽ मंऽऽऽ अंऽऽऽ

लाऽऽऽ लाऽऽऽ लालाऽऽऽ लाऽऽऽ

(सार्यांच्या नजरा चुकवत लपत छपत दवक्या पावलांनी निघते)

कोरसः सासा सारे गमप

पप पध धनिसा

मम मग गरेसा

गरेसा गरेसा गग

धनिसा धनिसा धध

सानिसा सानिसा सानिसाऽऽऽ

(पैंजनांचा आवाज करत ती त्याचे लक्ष वेधून घेते)

छुन् छुन् छुनन् छनुन् छुन्

(तो उत्सुकतेने शोधतो आणि दोघे एकमेकांना धडकतात)

तीः (लाजून ईश्य

(तो प्रसन्न नजरेने तिच्याकडे पाहतो ती माघारी फिरते

तो तिचा हात पकडतो आणि तिच्या डोळ्यांत पाहात

डोके मान हलवून विचारतो, काय?)

तीः (मान नकारार्थी डोलावून हळुवार स्वरांत) काही नाही .

तोः खर सांग नको लाजू

तीः क क कुठे काय काहीच नाही

तोः हंऽऽऽ...

(पाठ फिरवतो) बर मग जाऊदे .

तीः काही सांगायाचे आहे

काही बोलायाचे आहे

काही ऐकायाचे आहे

काही जाणायाचे आहे

तोः (वळतो . आश्चर्यचकित पण प्रेमळ नजरेने तिच्याकडे पाहतो)

...काय बरे

तीः ईश्य मला लाज वाटते

तोः (तिला जवळ घेतो . तिचे दोन्ही हात हातात धरून तिच्या डोळ्यांत पाहातो .

जरी ती लाजत असली तरी तिची हनुवटी उजव्या हाताच्या ओंजळीत धरतो .)

काय सांगायाचे आहे

आता वाट कसली पाहे

तीः तू ना... (प्रेमळ कटाक्ष टाकते आणि चूप बसते)

तोः आवेगली स्पंदने (ऊत्सुकतेने)

जाहली पूर्ण चंद्रकला

भिडला श्वास गगणाला

आली भरती सागराला

तीः ...आवडतोस तू मला (आणि लाजून पळते)

तोः अगं अगं थांब चाललीस कुठ

ऐकले नाही काहीएक नीट

तीः भेटते नदी जशी अथांग सागराला

उमलते कळी जशी पाहुनि भ्रमराला

खुलते मीही तशीच प्रिया पाहुनिया तुजला

तोः उमगले गुपीत सारे

दरवळले सुगंधी वारे

बोलती लुकलुकते तारे

मिलनाने तुझ्या प्रिये जाहले प्रसन्न आसमंत सारे

तीः मी तुझी अन् तू माझा

राणी मी रूपमती तू विक्रमी राजा

तोः प्रिये... तु सुद्धा मला फार आवडतेस

(तिला फूल देऊन मिठीत घेतो .)

तीः गोल गोल गिरक्या घेते आनंदाने नाचते

भरला आनंद नभात सारा

फुलला मनमोराचा पिसारा

लागले रोमरोम नाचू माझे

सप्तसुर दाही दिशांत वाजे

पाहिले सुखद स्वप्न जे

साकारले प्रत्यक्षात ते

तोः ये साजनी

तीः ये साजना

दोघे मिळुनिः

गाठी रेशमी बांधल्या गगणी

गाऊ प्रीतीची गाणी वेधुंद होऊनि

नाचू मस्तीत राजाराणी हातात हात घेऊनि

तुझ्यासाठी मी आणि माझ्यासाठी तूच

आलो भेटाया या धरिणी

सहवसात तुझ्या जाहले धन्य हे जीवन

राहूदे साथ अखंड अशी सांज आली “मधुरमिलन” .

(दोघे हातात हात घालुन आनंदाने बागडतात .)

8 .प्रेमासाठी काहीही...

6 ऑक्टोबर 2010

तुझ्या प्रेमासाठी प्रिये करेन मी काहीही
स्मित चेहऱ्यावरचे ढळू देणार नाही कधीही
माळावया गजरा सखे गुंफीन टपोर चांदणे
येशील ना धावुनि सये ऐकुनि माझे गाणे

तू अशी आवडतेस मला
तू तशीपण आवडतेस मला
तू जशी आहेस तशीच
तू कशीपण आवडतेस मला

तुझ्या प्रेमासाठी प्रिये करेन मी काहीही
प्यावया पाणी तुला आणेन वळवून नदीही
परिमळ साऱ्या फुलांचा आणेन ओंजळीत
देशील का साथ प्रिये पाहुनि वेडी प्रीत

तुझ्या एका हसण्याने मन माझे सुखावले
जवळी तुझ्या बसण्याने रोमरोम हर्षावले

तुझ्या प्रेमासाठी प्रिये करेन मी काहीही
बनेन पुरूषोत्तम श्रीराम तू माझी वैदेही
परीसस्पर्शाने देईन तुला आणून मृगकांचनी
उतरतील नभतारका लेऊनि सौंदर्य लोचनी

तुझ्या असण्याने शुष्क कंठ झाला ओला
तुझ्या नसण्याने सखे जीव अबोला अबोला

तुझ्या प्रेमासाठी प्रिये करेन मी काहीही
बनेन श्रीकृष्ण मुरारी तू राधा बावरी
होशील मग्न वृंदावनी ऐकुनि मधुर बासरी
संगे तुझिया रासलीला प्रीतगंध रोमरोमांत पसरी

तुझ्या जवळ येण्याने आसमंत दरवळला
तुझ्या एका पाहण्याने श्वास श्वासात विरघळला

तुझ्या प्रेमासाठी प्रिये करेन मी काहीही
नाही जमला ताजमहाल
बांधीन इवलेसे घरटे
राजाराणी नांदू सुखाने
गाऊ मिलनगीत आनंदाने .

9 . माझ्यासंग लगीन करशील का

10 ऑक्टोबर 2010

माझ्यासंग लगीन तू करशील का ग पोरी
हळद लावुनि अंगाला होशील का माझी गोरी

खुळ तुला लागले वाटत चल दूर हो पोरा
माझ्या समोर नाही चालायाचा तुझा फुका तोरा

अगं छावा मी मर्द गडी तुझ्या नावाने काळीज धडधडी
छावी हो तू माझी तुझ्यासाठी जीव धडपडी
समजून घे मला ग तू ये जवळ थोडी थोडी

नाही मी ऐकणार काही नको लावू उगी लाडीगोडी
नाही मी भुलनार अशी कितीही केलीस जरी तू कुरघोडी

माझ्यासाठी तू अन् तुझ्यासाठी मी जन्मलो
सोड ना आता काडीमोडी
थक्क होईल दुनियासारी पाहुनि लक्ष्मीनारायणाची जोडी

माझ्यासंग लगीन तू करशील का ग पोरी
हळद लावुनि अंगाला होशील का माझी गोरी

मला लय काम हाय मला जमायच न्हाय
नाही सवड मला दे सोडून नाद खुळा

अगं पैलवान मी मराठमोळा केलीय तालीम वर्षे सोळा
हो माझी तू चंद्रकला झालाय तुझ्यासाठीच जीव खुळा
उमजनि घे मला ग तू नुसती येतेस स्वप्नात येरवाळी

मला समदं हाय ठाव तुझी नजर माझ्याव
आले बिगिबिगि चुकवुनि सार्यांचा डोळा

माझ्यासाठी तू अन् तुझ्यासाठी मी जन्मलो
सोड ना आता दुरावा
थक्क होईल दुनियासारी पाहुनि
पार्वतीशंकर भोळा
टाकयला अक्षता येतील देव गंधर्व
बघायाला अपूर्व लग्नसोहळा

माझ्यासंग लगीन तू करशील का ग पोरी
हळद लावुनि अंगाला होशील का माझी गोरी

दिलखुलास तू जोडीदार माझा

मी तुझीच राणी तू राजा माझा

साफमनाचा तू जीवलग माझा

ने मला वाजवत सनई बॅंडवाजा

हुर्रेऽऽऽ जमलं हो जमलं...आहाऽऽऽ

10 . पाव्हणी कोण ती?

7 ऑक्टोबर 2010

पाव्हणी कोण ती बघुनि मला लाजली
पैंजनी पाऊले सुमधुर सुमधुर वाजली
डोळ्यांत तिच्या मी सारी इंद्रनगरी पाहिली
एकटक नजर माझी तिच्यावर टिकून राहिले

पाव्हणी कोण ती पाहुनि मला हसली
मेणका की काय जणू काळजात ठसली
खळखळणारा झरा जणू निर्मळ हास्य वाहिली
चाहूल माझी लागता पाठमोरी का राहिली

पाव्हणी कोण ती बघुनि मला हरवळली
कस्तुरीमृग की काय जणू रोमरोमांत दरवळली
सावरूनि ओढणी केसांसवे तिच्या खेळली
अजुनि समीप जाता बिजली अंगांअंगात सळसळली

पाव्हणी कोण ती बघता बघता हरवली
शोधू कुठे तिला असावी कदाचित करवली
नकळत चुकवुनि डोळा काय जादू झाली
भेटेल का पुन्हा कधी लावून आस ती गेली

11 . येना राजसा

4नोव्हेंबर 2010

राजसा ! ये जवळी येना तू असा

उमटला काळजावरी तुझ्या प्रीतीचा ठसा

झाला पुरे आता हा अबोला

आठवणींच्या अश्रूंनी झाला पदर ओला

कळलीय माझी चूक मला

खुळा जीव तुझ्यावर जडला

राजसा ! ये जवळी येना तू असा

आहे संपूर्ण तुझ्यावर भरवसा

सोडना उगा रूसवा फुगवा

मिटूदे आता बेचैन दुरावा

तुझ्या प्रीतीने आसमंत फुलावा

हिंदोळ्यावर प्रेमाच्या शीतलचंद्र झुलावा

राजसा! ये जवळी येना तू असा

मी सुकुमार राजकुमारी तू देखणा राजहंसा

घनेरी केसांचा घालते विळखा रेशमी

दरवळते भवती सुगंधी अत्तर शबनमी

पाहुनि तुला ना राहिले माझीच मी

दे हात हाती मंतरले क्षण वदामी .

12 . विरहवास

6 ऑक्टोबर 2010

तोः

तुजविन मज करमत नाही

तुजसोडून मन रमत नाही

दिसतेस तू सर्वत्र पाहता काही

गुंजते तुझीच हाक दिशांत दाही

साठवलेल्या आठवणींना देतोय ऊजाळा

हर्ष तोच रोमरोमांत फिरतोय निराळा

गोडगुलाबी थंडी बेधुंदी देते आठवण मधुचंद्राची

रंगबेरंगी सुगंधी फुले देती चाहूल तुझ्या येण्याची

ऐश्वर्य सगळे इथे नांदते

पंचतारांकित इथले जगणे

फक्त तुझ्याविना शून्य हे सगळे

तुला वगळता रिक्त हे जगणे

माझी तुलाही येत असेल ना आठवण

पाहुनि आरशात हळवे होत असेल ना मन

तीः

झालीय तुझ्यासारखी माझी स्थिती

काटतेय दिवस कसेबसे बदलते कुशी राती

तोः

प्रतिबिंब शशीचे सागरावर उमटले

कण वाळुचे लाटांसंगे झुलले

आठवुनि क्षण मिलनाचे मन माझे फुलले

पण तू सोबती नसल्याने पुन्हा हिरमुसले

तीः

न लागे गोड घास मुळी तुझ्याविना

न भागे तहान डोळी पाहिल्याविना

दरवाज्यावर बसलेय लावून खुळी नयना

ये लवकर परत घरी जीव कासावीस साजना...

तोः

न्याहाळतो मुखडा प्रतिमेत तुझा

कुरवाळतो उशी मिठीत खुळा

थोडेच उरलेत दिवस परतीला

चंद्रकलेने सुटले उधान भरतीला

बरसता रिमझिम श्रावणधारा

मिळेल तृप्ती आतुर धरतीला .

13 . का कुठुन दाटले घन ?

20 ऑक्टोबर 2010

का कुठुन दाटले घन मनात ?
कसा पडला काळोख लख्ख उन्हात
का कुठुन पेटला वणवा उरात
कसा अडखळला श्वास गाताना सुरात

काय कसे हे विपरित घडले
अघटित सारे शोकसागरात बुडले
का कशी क्षणभर स्पंदने थांबली
सरेना दिन नि रात्र अजूनच लांबली...

का कुठुन दाटले घन मनात ?
कसे गोठले अश्रू तप्त उन्हात
कुठुन घोंगावले वादळ काळजात
कसा दुरावला स्पर्श मायेचा घर करून हृदयात .

14 . अश्रूझरा

11 ऑगस्ट 2010

कुणीच कुणाचे नसते का इथे?

जो तो शाधतो आपापले रस्ते

ढळती अश्रू केविलस्वराने काटा पायी रूते

खांद्यावरच्या ओझ्याने कंबरडे वाकते

केला आक्रोश किती मदतीला ना कुणी धावते

कुणीच कुणाचे नसते का इथे?

जो तो भरतो आपापली कोठारे

रिकाम्या कणगीलाही माझ्या घूस का पोखरते

ओघळती अश्रू भूकेने, आग पोटात वाहते

मागू कुणा जेवण, घास मायेचा भरवील कोण

कुणीच कुणाचे नसते का इथे?

जो तो परिधानतो आपापाल्याला वस्त्रे

शिवल्या फाटक्या चिंध्या वारे बोचरे टोचते

गोठती अश्रू कंठ दाटे नाचती अंगावर शहारे

काय पांघरू अन् काय अंथरू गोधडी अजुनच फाटते

कुणीच कुणाचे नसते का इथे?

जो तो बांधतो आपापले बंगले

छत आकाशाचे डोक्यावर गळते

सरसरती अश्रू पावसात मिसळती

निःशब्द ओठ फक्त थरथरती

कोण देईल विसावा, कोण बनेल वाली

आधार कुणाचा जीवाला, हसू कोण देईल गाली

आकाशवाणीः

एकटेच येतो इथे, एकटेच परत जातो

काहीच नसतो आणत येताना नेतही काहीच नसतो

पाझरणार अश्रूझरा कधीपर्यंत...

पुन्हा नव्याने कर सुरूवात नको करूस अंत

सुखदुःखाचा हा खेळ गड्या खेळ बिनधास्त सोड खंत

ठेव जपून अमूल्य ठेव होशील तू यशवंत .

15 . घे उड्डाण !

12 ऑगस्ट 2010

घे उड्डाण घे घे उड्डाण
थांवू नको आता भिऊ नको आता
नको मागे वळू शोध नव्या वाटा
जोखमीचे काम आहे गड्या तू जाण
… घे उड्डाण !

हवे जे आहे तुला आहे तुझ्याचपाशी
कशाला दोष पाहशी कुंडली नि राशी
नको करू खंत होशील तू जयवंत
झेलायाला आव्हाने एकवटून बळ अनंत
भिड विनधास्त नि उडव दाणादाण
… घे उड्डाण !

नाही जमणार बसून आता झोपायचे तर मुळीच नाही
ठेव ध्यास ध्येयाचा चौफेर अभ्यास विषयांचा
कर सामना नेटाने आडवे आले जरी तुफान
… घे उड्डाण !

सोड अंधाराची भीती पेटव नव्या वाती

घेऊनि मशाल हाती ऊजळुदे घन्या राती

जोशमध्ये होशचे असूदे जरा भान

… घे उड्डाण !

पंखामध्ये भरूदे आता शतपटीने वळ

मेहनत कर प्रयत्न कर मिळेल इच्छित फळ

सापडे हिरा खणता कोळशाची खाण

… घे उड्डाण !

घे उड्डाण घे घे उड्डाण

उंचावयाची आहे तुला आमची मान

असूदे एकच ध्यान फडकावयाचे विजयाचे निशान

… घे उड्डाण !

16 . जल्लोष

20 ऑक्टोबर 2010

नवी विटी नवे राज्य नवा नवा जयघोष
जल्लोष करूया जल्लोष जललल्लोष

नवी उमेद नवी उमंग ताजातवाना जोश
जल्लोष करूया जल्लोष जललल्लोष

मस्तीत नाचूया मस्तीत गाऊया
बेधुंद होऊनि सारे खेळ नवा खेळुया
आता नाही भीती कसली
शतपट बाहुबळ नि कंबर कसली
नको कुणाचा फुका रोष
जल्लोष करूया जल्लोष जललल्लोष

आता सुटतील सारी कोडी
नव्या शिडाची नवी होडी
आता मिटतील साऱ्या यातना
कौशल्यपूर्ण नवनव्या योजना
नको यंत्रणेला उगा दोष
जल्लोष करूया जल्लोष जललल्लोष

रंग तेच पण चित्र नवे

फुले तीच पण गंध नवे

सुर तेच पण ताल नवा

शब्द तेच पण अर्थ नवा

आकाश तेच पण झेप नवी

प्रश्न तेच पण उत्तरे नवी

वक्तृत्व नवे कर्तृत्व नवे

नभी नक्षत्रांचे तारेही नवे

नव्या दमाचा नव्या पिढीचा नवानवा ज्ञानकोश

जल्लोष करूया जल्लोष जललल्लोष

17 . मूकस्पंदने

26 सप्टेंबर 2010

काय केला गुन्हा की कुकर्म पूर्वजन्मीचे
सरेना हा भोग तोडू कशी ही बंधने
हिरावले स्वातंत्र्य कशी मूक झाली स्पंदने

शुष्क कंठ दाटलेला झरा अश्रूंचा आटलेला
खेळ नियतीने थाटलेला पतंग अस्मितेचा फाटलेला
घनदाट अंधार सभोवताली दाटलेला
उडणार कसा पक्षी पंख छाटलेला
उजळतो हिरा लाभता कांचनी कोंदने
सांगू कुणाला कशी मूक झाली स्पंदने

दिशाहीन भरकटलेले निशादिन फरफटलेले
भडके उदरात भूकेचा जाळ
संपेल कधी असह्य कर्दनकाळ
जाण्यायेण्याने जगात का होई विटाळ
पैलतीरा कसे जाऊ खोल पाणी गढूळ गाळ
ये धावुनि मदतीला देवा करतो शतकोटी वंदने
हाका तरी मारू किती कशी मूक झाली स्पंदने

18 . ऊठ ऊठ रे मर्द मराठ्या

5 नोव्हेंबर 2010

ऊठ ऊठ रे मर्द मराठ्या

डोळे उघडुनि उठ खडसावुनि

टाकून दे ती जीर्ण घोंगडी

झटकुनि टाक गलित गोधडी

माथ्यावर ऊन सोनसळी आले

जाग आता जग जागे झाले

आठवण असूदे इतिहासाची

नको वेळ आता उपहासाची

नुसत्याच कथा चघळू, पूर्वज पराक्रमाची

दवडू नकोस सुवर्णसंधी, उघड द्वारे कर्तृत्वाची

ऊठ ऊठ रे मर्द मराठ्या

डोळे उघडुनि उठ खडसावुनि

सह्याद्रीचे कडे गर्जती

गडकिल्ले जलदुर्ग अर्जती

गोदा कोयना केविलस्वरे विनवती

संथ कृष्णामाई चंद्रभागा अर्वती

सुजलाम् सुफलाम् मायभू अपुली

साधुसंतांनी मायबोली जपली

कणा तूच या राष्ट्राचा असूदे सार्थ अभिमान

मशागतीने मेहनीतेने फुलुदे माळरान

ऊठ ऊठ रे मर्द मराठ्या

डोळे उघडुनि उठ खडसावुनि

साद देती नव्या दिशा हाक देती नव्याआशा

अभिजात सुर, अभिजात ताल, अभिजात लय

घुमुदे झंकार गगणी विरूदे सारे भय

घेऊनि जुन्याचा वारसा पाहा आधुनिकतेचा आरसा

भरूनि उभारी उरात घे उंच भरारी गगणात

घेतला वसा सोडू नकोस, नांदेल ऐश्वर्य अंगणात .

19 . पंचवीशीतला वयोवृद्ध

8 नोव्हेंबर 2010

भिंगाचा चष्मा डोळयावर चढवून

तासन्तास खुर्चीत वसतो वाकून

स्थूलपणा बसलाय पोटात घर करून

हरवलाय चपळपणा आणि म्हणे मी चिरतरूण

कमकुवत स्नायु अन् हाडे झाली ठिसूळ

चरबीचा कोट त्यावर चढवून

दिनरात संगणक मोबाईल अन् इडियट बॉक्सचा लळा

हेच माझे काम मित्र आणि हाच माझा विरंगुळा

मैदानी खेळ म्हटले की कंटाळा चिकटला

अंगमेहनत करायला रामराम ठोकला

स्टाईलमध्ये खातो पिझ्झा सबवे बर्गरकिंग

भेटती मित्रमंडळी ऑरकुट फेसबुक सोशल नेटवर्कींग

फास्टफूड खाऊन मी फास्ट फॉरवर्ड झालोय

असा कसा मी पंचवीशीतच वयोवृद्ध झालोय

पछाडलेय बीपी डायबेटीस नि हायपरटेन्शन

कॅन्सर नि काय काय ने वेधलेय अटेन्शन

सम्यक् आहार नि सम्यक् विहार

सम्यक् आचार नि सम्यक् विचार

सम्यक् कर्म नि सम्यक् निद्रा

नको वायफळ बडबड नको धांदल गडबड

नको उगा ती क्षुल्लक कारणावरची चिडचिड

नियमीत व्यायाम नि जपावे हरिनाम

सुदृढ देही सुदृढ मनाचे धाम

असावे पंचवीशीत तपोवृद्ध ज्ञानवृद्ध

केस पिकवून कंबरडे वाकवून नका बनू वयोवृद्ध

जगताना पहावे जगण्यावर प्रेम करून

किती सुंदर हे जीवन आहे म्हणतील नेत्र चिरतरूण .

20 . ...एकाच माळेचे मंत्री

19 डिसेंबर 2010

एकाचढीत एक ह्यांच्यासारखे हेच
सोडवण्याऐवजी लांबवती निकाली पेच
हुतुतु हुतुतुतुतु धर तंगड खेच
सत्तेसाठी जरी फुटला गुडघा लागली ठेच
बळी तो कान पिळी हेच ब्रीद अंतरी
कितीही निवडले तरी हे एकाच माळेचे मंत्री

ढवळया शेजारी बांधला पवळया वाण नाही पण गुण लागला
खाऊन खाऊन फुगला तरी अजुन दम कसा नाही लागला
नव्याचे नवच दिवस खुर्चीमिळेपर्यंतच चांगला
येता हाती सत्ता परोपकाराचा सदरा खुंटीला टांगला
रयत असते भावडी, असली तर असुदे राहुदेकी अधांतरी
कितीही घोळले तरी हे एकाच माळेचे मंत्री

विधायक कामे म्हटली की धरला कडक उपवास
खोदकाम नि खानेकाम मात्र चालू बारामास
धनधान्याची कोठारात सांडतीय ह्यांच्या रास
दीनदुबळया जनतेच्या मुखी मात्र शिळाच घास
न्याहारीला हवे ह्यांना सफरछंद नि संत्री
कितीही पाखडले तरी हे एकाच माळेचे मंत्री

खाऊ पिऊ खुर्चीत बसू, फिरवू ऐटीत लालदिव्याच्या मोटारी
वाढली पुढे ढेरी, नि मागे टेरी, बघा बघा कसा शोभतोय हा “पुढारी”
उन्हातानात राबती कष्टकरी शेतकरी
मधल्यामधेच गब्बर होती व्यापारी
कारण ह्यांना सामील हे बिनबुडाचे वाजंत्री
कितीही चाळले तरी हे एकाच माळेचे मंत्री

जनाची नि मनाची सोडलीय लाज
उद्या कुणी पाहिलाय जे काय करायचय ते आज
असतो तोच विजेता हाती ज्याच्या सत्ता
हीच ह्यांची नीती आणि एवढीच ह्यांची विदवत्ता
धर्माच्या प्रांताच्या नावाखाली चिरडला विवेक पायाखाली
भारतवर्षाच्या पवित्र भूमीची कशी ही दुर्दशा झाली
हे देवा! घे धाव आता, सांगायला ह्यांना गीता गायत्री
कितीही धुतले तरी हे एकाच माळेचे मंत्री

21 . घेऊनि सरी आली परी

22 ऑगस्ट 2010

एकदा एक परी आली माझ्या घरी

सुंदर तिचे रूप, नाजूक पंख पाठीवरी

फुलांहूनही कोमल गोड गालात हसरी

झाली सुरू तेवढ्यात रिमझिम बाहेरी

चल चल ग परी

झेलू पावसाच्या सरी

ढोल वाजविले ढगांनी

गुंजली वाऱ्याची बासरी

खुळखुळली घुंगरे झऱ्यांची

किलबिलले पक्षी झाडांवरी

परी म्हणाली चल जाऊ ढगांवरी

पाहू सारे नजारे बसुनि अधांतरी

ओलेचिंब झाडेवेली, हिरवी नक्षी शेतांवरी

ओढे झरे खळखळणारे, अंथरले गालिचे डोंगरावरी

रिमझिम रिमझिम झरती सरी

आले क्षण आनंदाचे सोनेरी

शक्य कसे होईल ग हे परी?

रिमझिम पावसाची चाललीय जोरात भारी

ओले झाले रस्ते सारे

चिंब न्हाली झाडे सारी

जादूची छडी आहे माझ्याकडे खरी

चल झेलूया सरी अंगावरी

पानंवरून ओघळणारे कौलांवरून टिपटिपनारे

चल वेचूया ओंजळीमध्ये मोती सारे चमचमनारे

वाव! किती मज्जा किती छान!

तो बघ कळप गाईंचा, चरतोय डोंगरावर कुरण

तो पहा थवा पक्ष्यांचा, उडाला पंख फडकावून

मऊमऊ ढगांच्या गादीवरून दिसतेय सुंदर घर माझे उठून

कोवळ्या कोवळ्या उन्हाच्या छटा नेसल्या सरी हरकून

हसले गाली इंद्रधनु कमान सप्तरंगांची बांधून

वाटे असेच तरंगावे, उंचच उंच उडावे

सोबती तुझिया परी सारे जग पहावे

चल लवकर घरी संध्याकाळ झाली

वाट पाहात असेल आई पाणी भरून डोळी .

22 . अंगाईगीत

20 ऑक्टोबर 2010

निज निज रे बाळा निज निज रे निज हंऽऽ हंऽऽ

मिटुनि डोळे निज निज रे बाळा निज

खेळ खेळुनि दमुनि आलं

दूध पिऊनि मोट्ठ झालं

निज निज रे बाळा निज निज रे निज हंऽऽ हंऽऽ

मिटुनि डोळे निज निज रे बाळा निज

चिवचिव चिऊ झोपली घरटी

हंबाहंबा गाई झोपली गोठी

उद्या येतील तुझिया भेटी

तूही जा झोपी चिमुकल बाळं हंऽऽ

निज निज रे बाळा निज निज रे निज हंऽऽ हंऽऽ

मिटुनि डोळे निज निज रे बाळा निज

घेउनि मांडीवर थोपटते बाळा

पाळण्यात हळुहळु जोजावते तुला

लागला मजला बाळाचा लळा हंऽऽ

23 . उन्हाळयाची सुट्टी

11 डिसेंबर 2010

हुर्रेऽऽऽ

संपली रे संपली वार्षिकची परीक्षा

संपली रे संपली सुट्टीची प्रतीक्षा

लागली रे लागली सुट्टी उन्हाळ्याची

भेटणार माणसे आवडीची जिव्हाळ्याची

सुटले एकदाचे अभ्यासाचे बंधन

घालायचे आता धांगडधिंगन

चिंटू पिंटू राजू सुमन

पळा चला खेळू धरा गोल रिंगन

पाटी नि दप्तर ठेवलय कपाटात बंद

पिऊ सरबत, खाऊ आईस्क्रीम चॉकलेट नि गुलकंद

कालच मामाचा आला होता फोन

आंबे खायला येणार कोण कोण?

आजोळला असते खूप खूप मज्जा

खेळायला क्रिकेट गण्या नि राजा

आईबाबा म्हटलेत जाऊया फिरायला

माथेरान गोवा की महावळेश्वरला?

झुकझुक टॉयट्रेन मध्ये बसू

टपटप घोड्यावर ऐटीत बसू

वेण्णा तलावात बोटींग करू

देखावे नि पॉईंट सारे फिरू

हेऽऽऽ

उन्हाळयाची सुट्टी मला आवडते फार फार

कारणकी असते सुट्टी सलग सोमवार ते रविवार .

24 . मलाबी फॉरेन दाखवा (लावणी)

12 डिसेंबर 2010

इलेक्शनच वार गेल बहुमतान निवडून आल

लालदिव्याच्या मोटारीतून ऐटीमंदी फिरू लागल

मंत्री बनून संत्री खाऊन फॉरेनच्या दौऱ्याची मिजास करून

उगाच भाव खाऊ नका, खाऊ नका, आसं दूर जाऊ नका...

आव धनाजीराव एक नीट ध्यानामंदी ठेवा

गावरान माळाचा डोंगरचाळाचा हाय मी खमंग मेवा

एबीशीडी येते मलावी लिटल इंग्रजी शिकवा

मी पण येणाराय तुमच्यासंग मलाबी फॉरेन दाखवा

सोडा सोडवा हिचा रूसवा

हिला विमानामंदी लवकर बसवा

जीनच्या पॅंटीवर घ्यावा टीशर्ट हिरवा

हिला समद जग रावा फिरवा

फॉरेनची ऐकलीय वेगळीच तऱ्हा

नवेनवे कपडे सुटकेशीत भरा

पहिल्यांदा पॅरीसला जावू आयफेल मनोरा पाहू

इटलीत पिझ्झा नि पास्ता खावू , स्पेनला रोमॅंटीक गाणी गावू

स्विझर्लॅडला हिमवर्षावात न्हावू, रातीला लंडनच्या पॅलेशात राहू

थंडी कडाक्याची लय हायका तुमासनी ठावू

गार गार वाऱ्यात चांदण्या ताऱ्यात हव ते आइस्क्रीम चाखवा

मी पण येणाराय तुमच्यासंग मलाबी फॉरेन दाखवा

सोडा सोडवा हिचा रूसवा

हिला विमानामंदी लवकर बसवा

काळा गॉगल डोळयावर मिरवा

हिला समद जग रावा फिरवा

गगणचुंबी न्यूयॉर्कच्या इमारती बघायचाय पुतळा लिबर्टी

नायग्रा फॉल नि मोठाले मॉल जावूया शॅापींग करायला

जोडीन फोटो काढू हॉलीवूडला, जावूया शूटींग बघायला

शहरी हवेचा नि लहरी चवीचा आयटम एखादा चाखवा

मी पण येणाराय तुमच्यासंग मलाबी फॉरेन दाखवा

सोडा सोडवा हिचा रूसवा

हिला विमानामंदी लवकर बसवा

काळजावरी हिचच नाव गिरवा

हिला समद जग रावा फिरवा

आव आस काय करता दाखवा ना...

आं हांऽऽऽ हंऽऽऽ

मी पण येणाराय तुमच्यासंग मलाबी फॉरेन दाखवा

25 . आमची मुंबई

20 ऑक्टोबर 2010

मुंबई मंबई आमची मुंबई

जहॉं होते हैं साकार सपने पराये हो जाते हैं अपने

ऐसी इसकी जादू दुनिया पे है छायी

लेकर खुशियॉं कितनी आमची मंबई आयी

मुंवई मंवई आमची मुंवई

बॉलीवूड की मायानगरी सितारों की झगमगाहटमे मस्त

फॅशनकी जादूगरी अपनीही धुन मे रहती है व्यस्त

कोनेकोनेसे दुनियाके फनकार यहॉं पे है आते

अपनी अपनी किस्मत यारो यहीं पे आजमाते

कोई बिगबी, कोई किंग, बादशाह ऑफ बॉलीवूड कहलाते

अपनी लाजवाब अदाकारीयोंसे दर्शकोंका दिल वहलाते

ऐश बिपाशा, प्रियांका कॅटरीना, सबके दिलों पे करती राज

माधुरी प्रीती, राणी करीना, बनती धडकन की आवाज

जोहर गोवारीकर, सुपरहिट फिल्मे बनाते

डिरेक्टरस् कट देते, चोप्रा भन्साळी घाई

लेकर हसीन सपने आमची मुंबई है आयी

भैयाः

यह है बम्बई नगरीया तू देख बबूवा

मुंबईकरः

अरे तुला एकदा सांगितलेल कळत नाही का का देवू...

भैयाः

समझ गये समझ गये भाऊ

ये है मुंबई नगरीया तू देख बबूवाऽऽऽ

उंची उंची मंजिले आसमानों को छूती

चकाचौंद गलियॉं ना रातों को सोती

कुलाबा नरिमान पॉईट खिला मलाबार हिल्स

बांद्रा गिरगॉव चौपाटी हसीन जुहु बीच

गेटवे ऑफ इंडिया से मरीन डाईव्ह

सीएसटीपे देखो आख्खी मुंबई लाईव्ह

महालक्ष्मी मुंबादेवी सिद्धीविनायक मंदीर आया

“गणपती बाप्पा मोरया मंगलमुर्ती मोरया!”

पश्चिम किनारे देखो डूबते हुये सूरज की लाली

झुकता जहॉं सजदे मे सर देखो पाक हाजी आली

मुंबई हमारी जान है मुंबई हमारा ईमान

मुंबई हमको प्यारी है मुंबई आमची शान

मुंबई मंबई आमची मुंबई

खिलखिलाती लहरे समंदरकी, जोश बढाती जीने का

कितने भी आये तुफान जुनुन कायम है जीने का

दिनमे तारे भी दिखलाती गिरके संभलना भी सिखलाती

हररोज की नयी सुबह, नयी उमंगे मनमे लहराती

मुंबई मंबई आमची मुंबई

बेकाबू स्टॉक एक्सचेंज का बैल, उपरनीचे है कुदता

लोकल की भीडमे, दादर जानेवाला अंधेरी उतरता

हिंदुस्थान की आर्थिक राजधानी, देती सबको दानापानी

आओगे एकबार यहॉ , खोजाओगे प्यारमे दिलबरजानी

मुंबई मंबई आमची मुंबई

अंडरवर्ल्ड की वट यहॉ चलती

डेढशाने की बंद करदे बोलती

वसुली किडनॅप, मर्डर की सुपारी लेते

पुलिस भी एनकाउंटर करनेसे डरते

पक्या अस्लम यार अपने, उस्ताद अपुनका मुन्नाभाई

अपुनकाईच चलता राज ये है आमची मुंबई

Late night, weekend and Fashion Parties

अपना अपना रोब दिखाती यहॉं Political prties.

नमस्ते सस्त्रियकाल सलामालिकुं Hello Hiiii

अनेकता मे एकता ऐसी है सजी आमची मुंबई .

26 . आजमाके तो देख

4 नोव्हेंबर 2010

पलटके देखले इकबार करले मुझसे ऑखे चार
जितना है समंदर मे पानी उतना छलके ऑखों से प्यार
तूही मेरी पहली ख्वाईश दर्दे दिलकी पहली फर्माईश
आजमाके तो देख इकबार होगा यकीन करले ऐतबार

अंबरसे बरसे मोती तेरे मुस्कानेसे
सांजसे हुआ सवेरा पलके झपकानेसे
सागरसे मिलने बलखाती सरिता कदम उठानेसे
महकी खुशबु हवाओंमे जुल्फे बिखरानेसे

पलटके देखले इकबार इतना एहसान मुझपे यार
जितने है आसमान में तारे उतना चमके ऑखों मे प्यार
देखले ऑखों मे मेरे जानले मुझको मेरी जान
बने है हम एकदुजेके लिए है खुदा भी मेहरबान .

27. My Mind

17 October 2010

My mind is dear friend of mine
In winter’s chill, comes as a warm sunshine
Drags so crazy without having wine
Gives a ride on the cloud’s with silver line

My mind is dear friend of mine
Mingles with the things of its kind
When I am reluctant, it pushes me from behind
When I strive for something, it makes me blind
Doesn’t stops looking for you, until you get find
When I am sitting alone, thinking of my past,
It renders my life in rewind…

My mind is dear friend of mine
It makes me cry, it makes me smile
Needs to handle with care, it is so agile
Floats like a kite with the wind on such a height
Glitters like a moonlight in the darkest night
When I get bored, it sings songs of my glories
When I am not getting sleepy, it tells me happy stories.

My mind is dear friend of mine

It is so fickle, when I am angry it makes tickle

Sometimes a spoiled brat, sometimes mature like a pickle.

My mind is a painter wonderful

Paints walls of life with rainbow colorful.

28 . तिने केल प्रेम

4 जानेवारी 2011

तिने केल प्रेम बेसुमार त्याच्यावर
टाकल ओवाळून मन बेफिकीर त्याच्यावर
पाहिली वाट त्याची दिसेपर्यंत तो
लागता चाहूल त्याची हर्ष रोमरोमांत दरवळतो

एकदा भिडल्या नजरा जुळल्या ह्दयांच्या तारा
लागले भेटू दोघे फुलला आसमंत सारा
नव्हते कसलेच भान होते बेधुंद युगुल छान
कसमे, वादे, प्यार, वफा झाले दो दिल एक जान

तिने आपल्या प्रेमाचा एकदिवशी केला उलगडा
वाचला समोर त्याच्या अबोल प्रीतीचा धडा
कळूनही न कळले काही त्या भावनाशून्याला
पाषाणह्दयी शेवटी भेट अश्रूंची देऊनि दूरावला

झाले कठीण विसरणे जपलेल्या भावनांना
उरल्या फक्त आता आठवणींच्या यातना
त्याच काय, तो कसाही सावरेल
तिने केल प्रेम खर, तिला कोण आवरेल ?

29 . ऐसी होगी वो

4 जानेवारी 2011

मिट जायें सब दूरीयॉं, मजबूरीयॉं
ऐसी मुलाखात हो
लूट जायें सब खुशियॉं, मदहोशीयॉं
ऐसी चॉंदरात हो
खिल जायें सब अरमान, दिलजान
ऐसी बरसात हो

जिसके विना जीना है उदास
जिसकी मुस्कान लाये मिठास
करदे जीवन मेरा वो खास
जिसकी मुझको है तलाश
जिसके लिए दिलमे है प्यास
आजाये सामने वो मेरे काश
देखूं जी भरके चले जबतक सांस

हट जायें सब बेचैनियॉं, बेतावीयॉं
ऐसी सदा साथ हो
थम जायें सब पल यहां, लम्हे यहां
ऐसी कोई बात हो

30 . परी की काय जणू

5 जानेवारी 2011

जाई, जुई, मोगरा, निशिगंध
चाफा, चमेली, गुलाब, जास्वंद
चालली घेऊनि परडी फुलांची
परी की काय जणू ही आस्मानाची

हळुवार, नाजूक, अलगद पाऊले
नयनरम्य दृश्य, या डोळी पाहिले
शूचिर्भूत दर्शनं घंटानाद मंदिरी
परी की काय जणू ही स्वप्नसुंदरी

मृगनयनी, मदनकन्या, भासे मज रूपमती
जडावे सहजच मन, अशी तिची रती
जाहलो मंत्रमुग्ध, झाली आतुर भेटण्या मती
परी की काय जणू ही लावण्यवती